

BLAUW-GROENE BEWONDERING OP HOOGTE

Verlag opening eerste RESILIO-dak (2 juli 2020)

Op donderdagmiddag 2 juli openden we het eerste blauw-groene RESILIO-dak speciaal voor Amsterdammers die een blauw-groen dak boven hun hoofd óf in de buurt krijgen. Op deze manier konden zij kennis maken met de beplanting en het wateropvangsysteem dat op zo'n dak wordt aangelegd én meer leren over bijvoorbeeld de voordelen van zo'n dak. Naast de inspirerende locatie en de experts die het blauw-groen toelichtten, was er ruimte voor vragen en/of geuite zorgen. Want al dat regenwater op je dak, dat is niet niets!

Diverse buurtbewoners waren aanwezig: bewoners uit de Indische buurt, Rivierenbuurt en Oosterparkbuurt bewonderden de planten, de slimme kleppen (die het water vasthouden of loslaten, lees [hier](#) meer over het systeem) en het mooie uitzicht. Een groot deel van de aanwezigen woont direct onder een toekomstig blauw-groen RESILIO-dak. Dit leverde dan ook vragen op als: is de kans niet groot dat het water in het huis stort? En wie betaalt er eigenlijk voor het dak? Alle vragen hebben we gebundeld en kun je [hier](#) vinden.

Directeur Jan Henk Tigelaar van Rooftop Revolution, één van de partners van RESILIO, trapte de bijeenkomst af. Vervolgens nam Merle van der Kroft van Metropolder (de bedenkers van het systeem) het stokje over om meer uitleg te geven over de werking van het water en het groen op het dak. Stadsecoloog Geert Timmermans van de Gemeente Amsterdam gaf meer uitleg over de beestjes in de beplanting en dakonderzoekers Anna Solcerova en Marie Morel van de HvA (lees [hier](#) over wat zij doen binnen RESILIO) vertelden meer over de rol van studenten binnen het project. Na de uitleg van het dak volgde het bewonerspanel, waarbij bewoners al hun (daken)vragen konden stellen. Dakdichter Gerswhin sloot af met een mooi dakgedicht, deze vind je op de volgende pagina. En op gepaste afstand werd er nog wat nageborreld.

We hopen dat je het een leuke en informatieve middag vond! Ben je buurtbewoner en wil je ook een keer zo'n dak bezoeken (of nog een keer)? Laat het ons weten via info@resilio.amsterdam. Kijk voor meer informatie over een blauw-groen dak in jouw buurt [op de buurtpagina's](#).

Op een dak in Amsterdam

Dakgedicht Gershwin Bonevacia

Zodat we het leven kunnen vieren
op de daken die over ons waken.
Stap voor stap een duurzame stad.

Er zijn regels,
want pas als jij jouw favoriete Indonesische toko hebt zien veranderen in
een hipsterkoffiebar met antracietkleurige muren,
je het verschil weet tussen Oud-West en BoLo & Co

De drukte geen ergernis meer in je opwekt,
maar je de hoekjes met groen begint te zien in
de hernoemde steegjes

Als je kan schakelen van het perspectief van een
bicultureel transgender persoon naar het lot van een oudere witte noorderling
die het allemaal niet meer zo goed kan horen

Als je in het winkelcentrum van Reigersbos bent geweest,
de laatste metro hebt gemist, onderdeel bent van een broedplaats,
je je regelmatig afvraagt: waar stond mijn fiets ook alweer?

Je de pijn voelt van de ongelooflijk lange weg
die sommige mensen hebben afgelegd om hier te zijn,
klein maar mooi stukje grond

Als het soms ook even kan schuren,
je iemand 'Klootzak!' toeroept, maar niet bang bent om terug te keren
om te zeggen dat je het niet meende.

Als het levenslied van Adje, André Hazes of the
jou op het lijf geschreven is,
je Smibanese kan praten of Patta rockt

Pas als je je druk maakt om de huizenmarkt maar tegelijkertijd voor geen cent
verderop zou willen wonen, je ziet hoe er steeds meer
stadsgenoten noodgedwongen afscheid nemen

Niet alleen bij leven, maar ook daarna
verheven tot grafmonument
Pas dan kan je zeggen: ik ben een Amsterdammer.

Ja, er zijn regels.

Alleen al meedenken over deze stad vraagt om vastberadenheid, barmhartigheid.
Dat je kunt dansen tussen alle tinten, met alle tinten.
Dat alle verhalen tellen.

Linksboven, maar ook de randen.
Amsterdam is een strategie,
geen aanpassing maar een visie,
een opgaven, geen flat screen maar een kijkdoos.

Hier wil je het passende maken, er tussen passen,
aanpakken en oppakken.
Hier zijn er vraagstukken zat, maar elk steegjes kent een antwoord.
Alle metrostations een ander perfectief.
Elk bruggetje die ons draagt over het water.

Amsterdam is een zee,
dat niet bestaat met vaste golven.
Een transformatie, een evaluatie.
Amsterdam is een wisselwerking, bestaand onder invloed
van de inwoners en de stand van de maan.

Vaak zien we dingen gescheiden van elkaar zoals:
kansengelijkheid & verstedelijking
energietransitie & digitalisering.
Waterwegen, een muggenplaag.
Dat terwijl wij allen overdeelt zijn van een enkel iets.

En dat is onze opdracht.
Samen vormgeven aan de samenleving en de grote transitie.
Wij als schilders van de wind.
De stad werkend aan een oneindige expositie.

Zodat we kunnen leven in een wens van het heden
zonder de wensen van onze toekomstige generaties
in gevaar te brengen.

Er zijn daken die bijdrage
aan het gezicht van de stad
omdat we de wereld van boven af
net wat anders bekijken.

Laten we proosten
op de mooiste daken van de stad
op de mooiste daken van de stad.